

Consells per realitzar un bon resum:

- Per realitzar un bon resum és necessari partir del **subratllat** o de l'**esquema**, tècniques que, com ja saps, ajuden a comprendre i a assimilar el contingut d'un text. No intentis mai resumir un text sense haver-lo llegit unes quantes vegades i sense l'ajut d'alguna d'aquestes tècniques.
- El resum formula les **idees principals** del text, també pot recollir les **idees secundàries** importants i mostrar la relació que existeix entre elles. No para esment en detalls ni circumstàncies, ni cau en repeticions redundants.
- El resum ha de ser **objectiu**. No ha d'incloure valoracions personals, ni suposicions, ni ha de tergiversar allò que expressa el text. Si creiem necessari fixar per escrit una opinió nostra podem recórrer a anotacions al marge del text, però mai no les inclourem en el resum. El resum no és un comentari crític, és un exercici de **reducció d'informació**, és a dir de **síntesi**.

- Ha de redactar-se amb les nostres pròpies paraules, mai no s'han de recollir frases o expressions literals del text, només en el cas que sigui estrictament necessari (tecnicismes, definicions, etc.) El resum és un exercici de **creació personal**.

- Les idees exposades en el resum han de seguir el mateix **ordre** en què apareixen al text original i han d'estar **enllaçades** entre elles mitjançant connectors, de manera que formin un redactat clar i coherent, tot evitant sempre l'estil telegràfic.

- Ha de ser sempre **breu**. Un resum que no sintetitzi, que resulti tan llarg o quasi tan llarg com el text original no té sentit perquè ja no pot ajudar al repàs ni a l'estudi. Existeix una regla bastant acceptada que diu que un resum no ha de ser superior a la **quarta part de l'original**.

a) Encara que els anuncis públics tenen una llarga història que comença ja en els temps antics, el cartell, tal com el coneixem nosaltres —tal com l'acabem de definir— va néixer cap a la darrerïa del segle passat.

b) Cada dia veïem més i més, a tot arreu, que ens anuncien tota mena de coses que ens inciten a adquirir: «Veniú a comprar...», «Mengeu allò...», «Beveu allò...», «Fumeu...», «El més bo és...», «És més refrescant que...», i tantes i tantes més. Tota aquesta incitació publicitària no ha nascut pas de sobte: ja fa una colla d'anys que ens empaita i ens acompanya a tots els indrets, pobles i ciutats, on anem.

c) Els primers cartells que es van fer a Barcelona van aparèixer per anunciar les representacions teatrals del Liceu cap a l'any 1825. Des d'aleshores, molts dels artistes catalans, seguint un corrent mundial, es van anar dedicant a la pràctica del cartell.

d) El cartell, doncs, és un mitjà de comunicació entre el comerciant i el públic al qual vol comunicar un missatge breu i concís. Normalment els cartells són de grans dimensions perquè la seva funció és de cridar l'atenció a moltes persones alhora, que el veuran i llegiran en molt poc de temps.

e) En els primers anys de la seva existència els cartells van mantenir una gran relació amb la pintura, i fins i tot s'ha dit que els cartells eren com una galeria d'art al carrer. Un exemple molt sobresortint d'això que diem el tenim en els cartells del famós pintor francès Toulouse-Lautrec i d'altres pintors del seu temps, amb què anunciaven els espectacles que es feien a París, en aquejl temps que anomenaven la «belle époque».

Mercè BOLDÚ; *Cavall Fort*, núm. 572

a) Encara que els anuncis públics tenen una llarga història que comença ja en els temps antics, el cartell, tal com el coneixem nosaltres —tal com l'acabem de definir— va néixer cap a la darrereria del segle passat.

El cartell publicitari neix a finals del segle passat.

b) Cada dia veiem més i més, a tot arreu, que ens anuncien tota mena de coses que ens inciten a adquirir: «Veniu a comprar...», «Mengeu allò...», «Beveu allò...», «Fumeu...», «El més bo és...», «És més refrescant que...», i tantes i tantes més. Tota aquesta incitació publicitària no ha nascut pas de sobte: ja fa una colla d'anys que ens empaita i ens acompanya a tots els indrets, pobles i ciutats, on anem.

El cartell és un mitjà de comunicació que utilitza la imatge per cridar l'atenció del públic.

c) Els primers cartells que es van fer a Barcelona van aparèixer per anunciar les representacions teatrals del Liceu cap a l'any 1825. Des d'aleshores, molts dels artistes catalans, seguint un corrent mundial, es van anar dedicant a la pràctica del cartell.

A Barcelona, els primers cartells apareixen l'any 1825, per anunciar els espectacles del Liceu.

d) El cartell, doncs, és un mitjà de comunicació entre el comerciant i el públic al qual vol comunicar un missatge breu i concís. Normalment els cartells són de grans dimensions perquè la seva funció és de cridar l'atenció a moltes persones alhora, que el veuran i llegiran en molt poc de temps.

El cartell és un mitjà de comunicació que utilitza la imatge per cridar l'atenció del públic.

e) En els primers anys de la seva existència els cartells van mantenir una gran relació amb la pintura, i fins i tot s'ha dit que els cartells eren com una galeria d'art al carrer. Un exemple molt sobresortint d'això que diem el tenim en els cartells del famós pintor francès Toulouse-Lautrec i d'altres pintors del seu temps, amb què anunciaven els espectacles que es feien a París, en aquell temps que anomenaven la «belle époque».

En un principi els creadors de cartells eren pintors famosos.